

בני שליטא:

„לא חשבתי להתאבד, גם ברגעים הקשים!“

התאבדותו של איש-העסקים מיקי אלבין הוציאה מהנפתלין רשימת שמות ארוכה של אנשי-ציבור שנמלו קורבן לחקירות מיסטריות. בצדק או שלא בצדק - אשר ידליו, יעקב לוינסון המנוח, אברהם עומר המנוח, יצחק מודעי, שמואל רכטמן ואחרים. רכטמן, אגב, הודיע לי בכנות כי הוא, מתרחק מהנושא כמו מאש! ומנסה לשמור על פרופיל נמוך בעניין. תחנתי הבאה היתה אצל חברי הכנסת רדוף-הסיוטים בני שליטא.

על הגיהנום שעבר על שליטא במשך שלוש שנים עד לזיכוי מיותר לספר. שליטא שטח את קורותיו בכל המורמים האפשריים. בצירוף האשמות בוטות. הפעם החלטתי לחטט מעט. במהלך שיחתי עימו, כדי לדלות מה עבר עליו ריגשית במשך התקופה הנוראה בחייו.

● אתה זוכר את הרגע שבו הבנת כי אתה עלול להפוך מאיש-ציבור לעציר מהמניין?

בטח שאני זוכר. איך אפשר לשכוח? המיפגש הזה עם מציאות חדשה.

בתחילה האמנתי כי חלה כאן טעות, אי-הבנה. לכן ניסיתי לשתף פעולה עם השוטרים, פשוט כדי לקצר את התהליך. רק מאוחר יותר, הרבה יותר מאוחר, גיליתי כיצד זה עבר נגדי. המעבר הוא חריף. עד חקירתי היכרתי את המיטרה רק מפעילותיו בוועד למען השוטרים.

● סיפרת לי פעם על ח"ב שנחקר בחשאי והתוודה לפני ועדת-הפנים של הכנסת. רצייתי להתאבד? גם לך היו היראהים כאלה?

לא ממש. אני באופן בסיסי אדם חזק. אדם מאוד חזק; אני זוכר את חשבותי. אגב, קיבלתי חדר בקומה העשירית ויכולתי, אילו רצייתי, לבצע משם קפיצת-ראש איריאלי.

נכון שחלפו כי נחרר היראהים כגון: מה עושים? האם כדאי? האם יש בשבילי מה? אולם באותן רקות קיבלתי החלטה הפוכה — שאני יוצא למילחמת-חורמה, מילחמת-נקם כאלה שניקשו את רעתי.

● היו כאלה רבים? מספר חבריך הצטמק באותה תקופה?

זה קשה, קשה נורא. חברים עוברים אותך במצבים כאלה. בוודאי שגם אותי עזבו חברים. ידוע לי ממקור מוסמך ביותר, על חברי-כנסת שתפס טרמפ על חקירתי ובחש בקדירה נגדי.

● מה הדבר שהסחיר אותך יותר מכל? מעצר, על כל התנאים הגרועים הידועים, או הפירסום והדי שיטה?

חריש-שמעית: הפירסום הוא המרתיע איש-ציבור. אני גם לא התביישתי לבטא פחד זה באוזני חוקריי. אמרתי להם בפירושו, שאני פוחד פחד-מוות מהפירסום, והם ניצלו זאת, על-ידי הרלפות מכוונות לתיקשות נגדי.

צריך נאמת הרבה-הרבה כוח לעבור את זה!

יפה ירקוני:

„איני מבינה את הצעדים, המתעלפים בהופעות!“

השבוע עמד גם בסימן מאבק-האיתנים בין כוכבות-העל - ירדנה ארזי ועופרה חזה. נדמה היה כי חובבי הזמר בארץ נחלקו למתעמיתאום לשני מחנות - אוהדי-ארזי ואוהדי-חזה. שני מחנות אלימים. והנושא הפך לאירוע תיקשורתי ציבועני. מכיוון שאיני היחידה שנזכרה במאבק שהפך ממש למיתוס בין הכוכבות הוותיקות. יפה ירקוני ושושנה דמארי, פניתי אל אחת מהן - ירקוני - כדי לשמוע את תגובתה למתרחש.

● את מעודכנת בהתרחשויות האחרונות? אגיד לך את האמת: אני לא כל-כך מעודכנת בחידושים שהיו בעיתונות של סוף-השבוע. אני לא מעורה עד כדי כך. אבל מה שקראתי ושמעתי קודם לכן, מזעזע אותי. אם אהדת - או איך שקוראים לזה, מעריצה של עופרה חזה לא רוצה לחוות בירדנה ארזי - אז שלא תלך להופעה שלה! מי ביקש אותה ללכת? אבל בשביל מה כל האלימות והרעש?

אני ממש מודאגת. לא יודעת מה יהיה. בכלל, אני לא מבינה את התופעה הרווחת בקרב צעירים, לצווח ולהתעלף במהלך הופעה. אז, בשביל מה הם שילמו כרטיס? מילא, למחוא כפיים בסופו של שיר. אבל זה? הילדות שלי לא התנהגו כך!

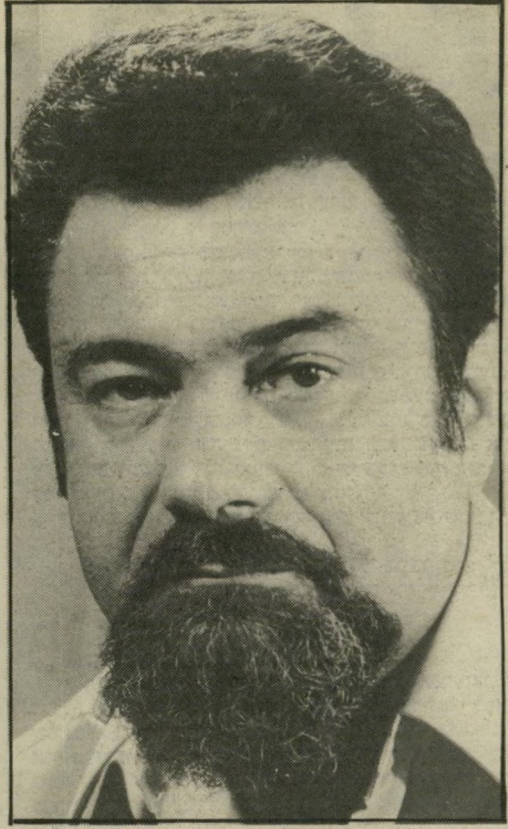
● בעת התחרות הידועה ביןך לבין שושנה דמארי - האם היו גם אז גילויי אלימות?

מה פיתאום? בכלל לא היינו יריבות, כפי שנהוג לחשוב. היתה תחרות לגיטימית. כל אחת שרה בסיגנונה - היא בשלה ואני בשלי. כיום אנו מופיעות יחדיו. בעצם גם אז היו לנו כמה הופעות משותפות. לעיתונות היה פשוט יותר ציבועני לרווח אודות יריבות קשה בין שתינו.

● ירדנה ארזי טוענת, כי מעבר לתופעה הפרטית, מתגלה כאן תופעה חברתית של אלימות פיסית ומילולית. מה דעתך על כך?

זאת תופעה מראיגה. ממש כואב לי לראות אותה. איני מאמינה לרגע שזה תכסיס זול של יחסי-ציבור. בשביל מה צריכה ירדנה להשפיר ריז על עצמה? רק בשביל יחסי-ציבור? עד כדי כך? זה מגוחך.

זאת בהחלט תופעה שלא היתה קיימת בומגנו. איני מכירה די את הקהלים של שתי הזמרות. חבל שזה קורה בקרב הצעירים של ימינו.

אליהו בן-אלישר:

„במשלת מצריים יש סדר - לא כמו כאן!“

במיסגרת חילופי-גברי הצמויים בממשלת מצריים. כך נוסח בזהירות. עתיד לשלם שר-החקלאות המצרי בכיסאו על יחסיו המשופרים עם ישראל. פניתי אליהו בן-אלישר, מי שהיה השגריר הראשון של ישראל במצריים. הנמנה עם חבריו הקרובים של השר שעליו מדובר, יוסוף ואלני.

● שמעת על אפשרות הדחתו של ירדך? שמעתי, אולם מניסיון אני יודע שכל מי עושה ספקולציות מעין אלה, כשהמדובר בחילופי שר בממשלת-מצריים - לוקח על עצמו סיכון. את החילופין בממשלת-מצריים קובע רק הנשיא. חוסני מובארק, ולכן הוא היחיד שיעודע משהו בנושא. לכן הייתי נזהר מהדלפות ופירסומים כאלה. אין לי מושג אם למישהו היה אינטרס להדליף מידע שכזה. נדמה לי שהוא הופץ על-ידי סוכנות ידיעות, ללא כוונה נסתרת.

● ספר לי על המיועדי-אולי-להדחה.

יוסף ואלני הוא איש-מיקצוע. הוא מוכר היטב בתחום החקלאות במצריים והוא ותיק במישרד-החקלאות. הוא היה יולץ קרוב מאוד לשר-החקלאות, שכיהן בעלת כהונתי במצריים. מיניו לשר-החקלאות היה יותר מיקצועי מאשר פוליטי, אם כי הוא התחזק מאוד מאז הפך לשר.

הוא צבר כוח ופופולאריות מרשימים. פרט לכך, הוא אדם הגון מאוד, ישר, רתי ורווק.

● ספר לי על טיב יחסיו המיוחדים עם ישראלים. לא הייתי רוצה לפרט בנושא. פן אויך לו, כמצבו העדין, היו לנו יחסים יפים. הוא ביקר אצלנו בבית, ועוד רברים, שאני ירא לפרט. אגב, הוא לא ביקר מעולם בישראל.

● זכור לי מראיונות שהענקתם - רעיתך ניצה ואתה - כי המצרים נזהרו מאוד מלקשור עמכם קשרים חברתיים, על אף נסיונותיכם הרבים לקרוב אליכם. האם הרגשת כי מרחף עליהם איום כלשהו? אני לא מכיר אף שר שהודח בגלל קשריו עם ישראלים. נכון שהיתה הסתייגות מיחסי-קירבה עימנו. יוסוף ואלני באמת היה יוצא מן הכלל ביחסו הפתוח כלפינו.

הבה נגיד, שהמצרים הולכים על-יפי קו כלשהו. אצלם בממשלה יש סדר. זה לא ממשלת-ישראל.